

ÚVODEM

Novinky.cz jsou nejčtenější zprávy na českém internetu. Využívají také autorské články a komentáře deníku Právo. Uvádějí počty ohlasů. Poskytují široký rejstřík čtenářských pohledů na uveřejňované zpravodajství s počtem ohlasů přesahujícím i několik stovek hodnocení. Příspěvky jsou omezeny hranicí 1000 písmenek včetně mezer. Redakce vylučují vulgarismy, rasismus, překračování zákonů a morálních pravidel. Takové příspěvky editor vyřazuje. Příspěvatelé musí být registrováni. Hodnocení příspěvků je také zrcadlem čtenářů a může poskytovat zajímavý obrázek o náladách a smýšlení i reakcích na významné události i k běžným záležitostem.

Dialog se zpravodajstvím Novinek jsem vedl jen jako zcela subjektivní reakci na události nejdříve výhradně pro sebe. Ale dvojí napadení mého notebooku a bezdůvodné vyřazení z registrace, zřejmě omylem, mne přivedlo k pokusu o reakce na stěžejní nebo alespoň pro mě zajímavé zprávy či komentáře Novinek. Ve svém souhrnu tvoří kroniku často dramatických událostí roku 2015

Zvláště mě zaujaly ukrajinský konflikt, finanční krize Řecka a uprchlická krize s českými, evropskými i světovými ohlasy na převratné změny a reakce na války a události, jež je doprovázejí. Jejich význam nezůstává svým dosahem omezen jen na Evropu a už vůbec ne pouze na letošní rok. Čtenářské a i mé reakce a komentáře jsou subjektivními pohledy a je plně na čtenáři, aby si učinil svůj vlastní názor.

Za stěžejní považuji už zmíněné problémy EU, jež se objevily při řešení konfliktu na Ukrajině, finanční krize Řecka a nejméně v uprchlické tsunami. Jmenované události zasáhnou celou Evropu i v roce 2016. Jejich důsledky budou ovlivňovat náš život dlouhodobě.

K úplnějšímu pochopení následujících dialogů - uvedeného většinou zprávou Novinek s následnou reakcí autora, může být zapotřebí celý článek Novinek. Ten i u těch starších novinek získáte zadáním do vyhledávače Seznamu nebo Googlu a na kliknutí se vám celý na obrazovce objeví. Čtenářské ohlasy však Novinky po určité době vyřazují; také proto má tato kronika jistý význam.

Věřím, že můj dialog s Novinkami na podstatnou část roku 2015 vám vážení čtenáři může pomoci k ucelení obrazu toho, co se u nás, v Evropě i ve Světě významného či zajímavého odehrálo a mohl by posloužit i k vaší orientaci v době následující. Svůj názor a hodnocení můžete vyjádřit přímo v Bez vydavatele.cz, nebo mi napsat na: jondrouch@seznam.cz. Za to mějte vy, kteří tak učiníte, můj dík!

1) Léto 2015

Prázdniny plné rekordů teplotních nebyly skoupé ani na úrodu zpráv. Měl jsem jich zapsaných po zehnaně. Ale najednou se mi objevilo na obrazovce notebooku varování, že byl napaden a vzápětí vše zmizelo. Pokud temná obrazovka a nereagující klávesnice znamenaly konec všeho, pak to pro mne znamenalo v daný okamžik katastrofu.

Sbalil jsem mrtvicí postižený přístroj do vaku a vydal se vyhledat pomoc. V Praze se mne ujala obětavá IT duše. Tři dny oživovala nebožtíka – můj počítač. Leccos se podařilo vyvolat k životu, leč se značnými ztrátami. Třeba skoro dvě stovky stránek překladů ke knížce o

Edwardu VII. a také už mnohostránkovou kroniku v zrcadle ohlasů na komentáře a zprávy Novinek prozřetelnost odeslala na věčnost definitivně. Jak diskuse probíhala a že nebyla většinou ta, kterou jsem měl ještě v paměti jen prázdninově pohodová, vyplývá z následující poznámky k Novinkám z 24/07, na kterou mi od redakce Novinek ale odpověď nepřišla.

Německá krutost bavorského Kalouska

Za její ztělesnění je považován Wolfgang Schäuble spolkový ministr financí od roku 2009.

V diskusi k uveřejněným příspěvkům vyjadřuji čtenáři názor na některé články a komentáře Novinek – nejsledovanějšího internetového zpravodajství v Česku. V názorovém fóru reaguju i já tam, kde mám co říci anebo když s něčím nesouhlasím, většinou vůči autorům článků či komentářů a někdy k ohlasům čtenářů. Zvláště nezůstane bez odpovědi, když se někdo dotkne mého příspěvku. Nenechává mě lhostejným vlna nepochopení či až nenávisti, jež je zaměřena proti národnosti, barvě pokožky a je více nebo méně zjevným rasismem. Přesto že je to v rozporu s Pravidly, dostávají se takové příspěvky i do diskusí Novinek.

Na despektem až urážkou naplněný název Rusáci jsme si už nějak zvykli. Ten, ale i podobně urážlivý patvar USák, jsou odporné výrazy. Být redaktorem, tak bych je do Novinek také nepouštěl. Jsou podle mne v rozporu s normální slušností.

Daleko horší je to s posunem významu Řek, Řecko, řecký. Řecko a Řekové pro mne byli vždy, od přečtení legend a balad, eposů Iliady a Odyssey něčím posvátným. Oblíbenými spoluobčany se stali i potomci 14000 většinou žen a dětí, kteří u nás našli nový domov před terorem občanské války a diktatur nastolených Churchillem a jeho vojáky, kteří přinesli místo osvobození Aténám v roce 1944 okupací. Potomci někdejších vyhnanců následující občanskou válkou u nás žijí dodnes. Třicet let domů nemohli ani na návštěvu. Téměř všichni tu našli nový domov a z mnoha z nich se stali velmi úspěšní spoluobčané. Jmenujme za mnohé třeba zpěvačky Marthu a Tenu Elefteriadu nebo sympatického majitele Kofoly Jannise Samarase.

Četní návštěvníci Řecka i já patřím k těm, kteří se utvrdili v úctě k zemi, kolébce naší kultury. Oblíbili si nejen dech beroucí památky dávných časů, ale hlavně milé lidi a pohostinnou, sympatickou zemi, když ve stále větším množství mohli po zhroucení diktatury podporované USA a NATO, obdivovat zemi pod Akropolí a její překrásné ostrovy. Bylo tomu tak, než nás začal učit Kalousek, že Řek je nezodpovědně rozhazovačný marnotratník a to na náš účet.

Přišel s tím už před pěti lety, když strašil Řeckem Kalousek se svou předvolební složenkou. Byl svým způsobem „odporně geniální“, když už v roce 2010 uplatňoval jako poplašnou zprávu to, co téměř unisono šíří Mezinárodní měnový fond, Evropská centrální banka a Komise EU napříč politickými stranami a čehož uznávaným autorem je Wolfgang Schäuble. Jde o ten nejtvrďší lichvářský způsob, jak dostat Řecko se vzpurnou levicovou vládou na kolena. Noviny v USA pro tento způsob pokošení Řecka našly výraz „německá krutost“.

U nás bychom mohli říct, že jde o politiku proti Řecku „německého Kalouska“. Tragédií je, že i na stránkách Novinek, kde přiřadili k Řecku rovnítko marnotratníků vyhýbajících se práci a žijících na cizí účet, zabralo. U nás na tom tak mají svůj podíl viny vůči Řekům a Řecku i nepříznivé články Novinek. Komentátorem přispívajícím zasvěcenými informacemi je tam Thomas Kulidakis. V poměrně kritické době byl ale také jediným komentátorem, ke kterému Novinky vyloučili diskusi. Nebylo to proti Pravidlům, kterými se tak ráda redakce jinak ohání?

Mám s tím svou špatnou zkušenost. Jako autor, snažící se vystupovat na obranu etnik různých barev pleti vím, jaké nenávislné reakci se autor píšící proti xenofobii a rasismu vystavuje; ani hrozba šibenicí nechybí. Označení za „sluníčkáře“ je běžné. Potěší, když stejně tak označí tihle rasisté papeže Františka. Ale není hrozné, aby normální člověk měl starost i o své bezpečí?

Je na pováženou neutrálně souhlasný tón zpravodajství a hlavně spontánní ohlas ve výzvách účastníků diskuse Novinek k ostnatému drátu nabitému elektrinou, stavbě koncentráků mimo města a dokonce v nějaké pustině v zahraničí, kladení minových polí a střelení. To už tady přeci bylo a skončilo to válkou s desítkami milionů obětí. Dodnes platí rozsudky nad zločinci a dokonce poslední ještě žijící viníky odsuzujeme. Jak to že tolerujeme výzvy plné rasismu, nenávisli ke zřizování koncentráků, vyhrožování minovými poli a střelením dnes; nejen že je tolerujeme, ale bez jednoznačného odmítnutí a odsouzení uveřejňujeme. Kde jsou komentátoři, jako je Mitrofanov? Co na to Novinky, Právo a politici? Najdou aspoň špetku odvahy postavit se jasně na odpor nenávislnému rasismu, vyhrožujícímu ostnatým drátem pod elektrinou, minovými poli a kulometnými hnízdy; dokud je ještě čas? –

Za tento příspěvek jsem sklidil výrazně minusový ohlas. V tažení proti skrytému rasismu (třeba i ve výrazu sluníčkáři), vyhrožování, urážkám a demonstracím rasistů s připravenými šibenicemi se snažím čelit i na stránkách Novinek, a myslím, že ne vždy bez úspěchu.

Nejlepší, ale i nejhorší zkušenost jsem zaznamenal, když v diskusi k návštěvě místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka u sudeťáků v Bavorsku jsem se setkal nejprve s velkou frekvencí kladných ohlasů k mé kritice Bělobrádka vůbec; když jsem o předsedovi lidovců napsal:

Jen potvrdil, že lidovci už otevřeně navazují na agrárníckou stranu. Jejím kamarádem byl Henlein, dnes je to Posselt. Tehdy podporovali Sudeťáky a byli nejaktivnější v kolaboraci už během tzv. 2. republiky a za Protektorátu, vždy vyhranění proti odporu Čechů a Slováků, jehož symbolem se stal Beneš, jeho vláda a celý náš domácí i zahraniční odboj. Místo toho, aby se hlásili k odkazu Beneše a toho, co pro nás ztělesňuje, zrazují tuhle zemi. Pokud zůstalo Sobotkovi alespoň něco cti, měl by místopředsedu své vlády okamžitě odvolat a s agrárníky-lidovci ukončit koaliční spolupráci. Kdo nectí své dějiny, nemá právo na budoucnost!

Dlouho jsem se ale s nesmírně kladného čtenářského ohlasu neradoval. Krátce na to mi redakce Novinek oznámila, že: